

Predikan i Hålanda kyrka 2020 av Tobias Bäckström

3 sönd. i advent

”Bana väg för Herren”

Jes 29:17-21

1 Kor 4:1-5

Matt 11:2-11

Ps: 103:4-6, 697:1, 426B, 682, 12

Hur går det med förberedelserna inför julen? Just den här julen är de kanske inte lika hektiska som annars? Men advent brukar ju vara den tid då vi förbereder julfirandet. Julgranen tas in och kläs och det bakas och lagas mat och köps julklappar.

Ja, advent är en förberedelsetid. Men den viktigaste förberedelsen sker i ditt eget inre. Guds ankomst som ett litet barn i Betlehem är till ingen nytta om han inte släpps in i ditt hjärta. Och där är förberedelsen viktig.

Idag är det ju Johannes döparen som står i centrum, han som förberedde folket för Jesus. Man kan undra, behövdes han? Kunde inte Jesus bara börjat predika för människor direkt?

Tydligt inte! Johannes var den som banade väg för honom. Och några av Jesus första lärjungar hade tidigare varit Johannes lärjungar, upplärda av honom och därför kände de igen Jesus som Messias. Jesus behövde en Guds profet som pekade ut honom, ett trovärdigt vittne. Hade han vittnat om sig själv hade hans vittnesmål inte varit giltigt som han säger på ett ställe.¹

Så Johannes behövdes för att folket skulle tro på Jesus. Och han blev nog förberedd för sitt uppdrag. Ändå var det en förhållandevis kort period då han verkade. I dagens evangelium sitter han i fängelse, Herodes hade placerat honom när han blev lite väl besvärlig. Kanske var det drygt ett år som han var aktiv men han var utvald redan innan han blev född för sitt uppdrag. I 30 år skulle han vistas i öknen innan det blev dags för honom att träda in på scenen.

Men den här dagen är ju den stora profetdagen, vi tänker inte bara på Johannes utan på alla de andra profeterna från gamla förbundets tid som står bakom honom. Vi läste ur Jesaja idag, men vi har ju även alla de andra mindre profeterna som avslutas med Malaki.

Ja, vad var egentligen det gamla förbundet om inte ett enda långt advent. En enda lång förberedelsetid för folket innan Guds son kom till världen.

Vi får ta detta till oss idag, när vi önskar se snabba resultat. Om vi tycker att det händer lite i Guds rike i Sverige idag, då får vi fundera: vad är det Gud vill förbereda oss för? Kanske genomgår vi just nu en adventstid och då tänker jag inte bara på de fyra söndagarna före jul.

När Gud kallar profeter, inte bara Johannes utan även de andra, så är han noga med *vem* han kallar och att förbereda personen för uppdraget. Annars kanske man kunde tycka att det inte

¹ Joh 5:31-33

borde vara så noga med det. Jag menar, en profet är ju en person som inte talar för sig själv, utan en som framför Guds budskap. Han förmedlar det Gud vill säga, han är Guds röst i världen. Då skulle ju Gud kunna ta vem som helst, någon från gatan bara.

Men en profet är inte bara en megafon. En människas liv och leverne måste hänga ihop med budskapet för att det ska blir trovärdigt. Ett budskap kan vara hur bra som helst, folk lyssnar ändå inte om det inte kommer från en tillförlitlig person. Vi ser det i politiken när politiker tvingas avgå, inte för att han har några konstiga *åsikter* men för att hans politiska budskap inte hänger ihop med hans privatliv. Men det gäller för oss alla – att våra liv hänger ihop, att det vi säger och hur vi är måste stämma överens – det är viktigt om vi ska tas för pålitliga.

För profeterna gällde ju detta mer än för någon annan. Deras budskap hade ett gudomligt ursprung, de gjorde anspråk på att förmedla det Gud själv ville säga. Folk hade aldrig lyssnat på Johannes om inte *hela* hans person förmedlade detta. Om hans *liv* var ett budskap. Han levde ett enkelt liv i öknen och gick klädd i kamelhårsmantel med ett läderbälte om livet. Samma klädsel som profeten Elia hade.² Genom att leva så var han oberoende av alla gentemot andra intressen. Han lockades inte av kungapalatsen och de fina kläderna. Nej, hade han lockats av det livet hade Herodes kunnat köpa hans tystnad och slippa kritik från honom. Nu kunde han inte tysta honom *ens* genom att fångsla honom.

Och oberoende är viktigt för trovärdigheten. De flesta tidningar brukar påstå att de är oberoende. GP är till exempel ”oberoende liberal”. Det må vara hur det är med det – poängen är att vi inte kan lita på någon som tar emot mycket pengar från ett visst håll. Då förstår vi att det finns en stor risk för påverkan därifrån.

Och folket visste att de kunde lite på Johannes. Om han var så orädd att han vågade utmana makten – så till den grad att han blev fångslad och senare avrättat – då hade han nog rätt om Jesus också.

Johannes var alltså den siste av den långa raden av Gamla förbundets profeter. Och som vanligt så sparade Gud det bästa till sist. Han var *mer* än en profet, den störste bland profeter enligt Jesus själv. Vad var det som gjorde honom så stor?

Ja, det finns en sak som skiljer ut honom från de andra. Alla de andra profeterna talade om något som skulle ske i en avlägsen framtid. De levde i *löftets* tid, de förmedlade Guds budskap om någon som skulle komma. Men de visste inte vem, de hade sina aningar men de visste strängt taget inte så mycket om vem de profeterade om. De förmedlade ju bara vad Gud sa, och han var inte så detaljerad alla gånger.

Johannes han pekade, inte framåt, utan mot någon som stod där mitt framför honom. ”*Där* är han som skall komma” säger han. Han pekar ut honom för sina lärjungar. När han sitter i fångelse så skickar han iväg dem till Jesus med en fråga. Men den frågan var en retorisk fråga, som mer gällde hans lärjungar än Johannes själv. Han ville få dem att förstå att Jesus är den som skall komma.

Johannes är själva skärningspunkten mellan det gamla och nya förbundet. Fram till honom så var alla profetior *förutsägelser*. Ännu inte uppfyllda. Fram till Johannes så pekade skriften framåt. Men med Johannes så börjar något unikt, nu börjar historiens profetior gå i *uppfyllelse*. Löftets tid övergår i uppfyllelsens tid. Det som folket väntat på i hundratals år, det börjar nu bli en verklighet. Deras långa advent var över.

² 2 Kung 1:8

Är *ditt* liv ett advent? Ser du framåt, bereder du ditt inre för att ta emot honom som skall komma. Han som kom till världen, till Betlehem, han vill komma även till ditt inre och vara en del av ditt liv.